

[Den fg. indenrigsminister.]

der går videre end til det, der er formålet her, nemlig at kommunerne får mulighed for at styre udviklingen, er det ikke efter dette princip rigtigt at gå til. Jeg er klar over, at hr. Sigsgaard går ud fra et helt andet princip, det direkte socialistiske princip, og ud fra dette princip erkender jeg, at de indgreb, der her er tale om, langt fra er tilstrækkelige.

Hr. Sigsgaard nævnte også, at det var hans ønske, at al jord var i offentlig eje. Alene her viser den store forskel sig.

Hr. Sigsgaard stillede mig endvidere nogle spørgsmål om udvalget angående udleje af jord. Jeg kan sige til hr. Sigsgaard, at efter at det her var blevet fremdraget den 15. april i år, at der var et udvalg, som beskæftigede sig med dette problem, har man anmodet udvalget om at intensivere sit arbejde, hvad det også har gjort, idet det har søgt en række oplysninger, som det ikke havde. Men jeg må sige til hr. Sigsgaard, at det ikke har fået alle disse oplysninger, og derfor har der ikke siden den 15. april i år været afholdt noget møde. Jeg forstår, det var det spørgsmål, hr. Sigsgaard ønskede besvaret. Men jeg har bedt udvalget om at blive færdig med sine overvejelser inden næste samling, og jeg håber, at det skal lykkes os at få en betænkning fra udvalget i alt fald i begyndelsen af næste samling.

Hr. Kai Moltke talte også om, at loven ikke var tilstrækkelig, at den ikke ville virke således, at man i virkeligheden kunne styre planlægningen, kunne ordne forholdene. Det er vor opfattelse, at den er tilstrækkelig. Hr. Kai Moltke talte også om, at der ikke var tilstrækkelige midler til finansieringen, og dertil kan jeg sige, at det ser vi altså forskelligt på. Jeg mener, at der er midler til det, men det er, som jeg sagde, klart, at vi vil være opmærksom på, hvorledes finansieringsbehovet udvikler sig, og eventuelt, hvis det skulle vise sig nødvendigt, fremsætte nye forslag i den retning.

Amtøft: Det har været stærkt debatteret, hvorledes lovforslagets § 1, stk. 1, skal opfattes. Det er naturligvis vanskeligt på forhånd at afgøre, hvad der er en omgåelse af tilbudspligten, men det glæder mig, at man i notatet i betænkningen tillægger kom-

munalbestyrelsens kendskab til forholdet afgørende betydning, for jeg mener, det må være sådan.

Poul Schlüter: Både hr. Gert Petersen og hr. Sigsgaard beskæftigede sig meget med spørgsmålet om fortolkningen af lovforslagets § 1, problemet om de 6.000 m². Jeg synes, der er noget her, som virkelig trænger til at få rammet en pæl igennem sig. Man spørger: er det en juridisk eller en politisk fortolkning, der skal anlægges? Ja men her står man jo slet ikke over for et valg: når en lov er skrevet og vedtaget, er der naturligvis kun mulighed for én fortolkning, nemlig den juridiske. Domstolene, landsret eller højesteret, må naturligvis holde sig fri af politisk dialektik, det er en selvfølge.

Man kan diskutere, om lovforslaget burde have været skrevet anderledes, og om der måske fra kritikernes side burde have været stillet et ændringsforslag; det har man da lov til at stille. Et ændringsforslag kan jo gå ud på, at tilbudspligten går helt ned til 6 m², hvis man finder det rigtigt, men et sådant ændringsforslag har man jo nu en gang ikke stillet. Det er lovens tekst, som gælder, og den må fortolkes juridisk, og man kan efter min bedste overbevisning ikke indfortolke noget i den, som man derimod udmærket kunne have givet udtryk for gennem et ændringsforslag.

Gert Petersen: Jeg må sige til hr. Poul Schlüter, at jeg håber, hans meget høje tanker om domstolene ikke bliver gjort til skamme, men jeg har egentlig nogen medlidenhed med domstolene, når de skal tage stilling til en lovtæst, som i hvert fald er så uklar, at medlemmer af dette ting, som beklæder eller har beklædt poster inden for regeringer som justitsministre og andre ministerposter, simpelt hen er uenige om, hvordan paragraffen skal fortolkes, umiddelbart fortolker den forskelligt. Jeg må spørge hr. Poul Schlüter: er det sådan, at dommerne er i stand til ud af den blå luft at gribe en slags højere visdom og finde frem til den rette fortolkning? Jeg kan da ikke forestille mig andet, end at dommerne, når de skal fortolke paragraffen, vil kigge på det materiale, som er lagt frem i forbindelse med loven og se på, hvordan